

Kolkende dans dankzij percussie

Van FRITZ DE JONG

DANCE

MECHANICAL ECSTACY

Door

Club Guy & Roni / Slagwerk Den Haag

Gezien

7/11, Arnhem

Te zien

vanavond, ITA

Het mag dan dance music heten, veel dans heeft dit genre niet opgeleverd. Als je het vergelijkt met een straatgenre als hiphop hebben maar weinig originele dansstijlen of choreografen uit de EDM (Electronic Dance Music) hun weg gevonden naar de podia van de theatrale dans. In een wereldje waarin god een dj is, vervult de danser een ondergeschikte rol.

Het is dan ook niet voor niets dat de meest herkenbare dancebeweging in de voorstelling Mechanical Ecstasy de opdringerige armzwaai is waarmee dj's hun onderdanen aanzetten tot feestgedruis. Op de twee podia aan weerszijden van de dansvloer excelleren de dansers van Club Guy & Roni vooral in moves die ontleend zijn aan andere dansstijlen, zoals voguing (uit de Afro-Amerikaanse gay clubs van de jaren zestig en zeventig), campy verwijzingen naar seventies disco en een hele zwik technieken uit de moderne dans, afgewisseld met hoog opgeheven benen uit het klassieke ballet. De messcherp ingezette groepsdansen roepen associaties op met hiphoppende b-boys.

Twee elementen zorgen ervoor dat deze kolkende voorstelling uitstijgt boven de zoveelste extravagant aangeklede danceparty. In de eerste plaats zijn dat de percussionisten van Slagwerk Den Haag, die als plaatsvervanger van de dj de groove geen moment uit het oog, oor of hart verliezen. Daarnaast is een hoofdrol weggelegd voor de als een ongenaakbare diva door de ruimte bewegende spreekstalmeesteres Maartje van de Wetering, die ons er met dwingende teksten op wijst dat het in deze ode aan de vroege dancescene rond de Amsterdamse club Roxy niet draait om het verleden of om de toekomst. Omdat dance zich afspeelt in het nu: hier op deze dansvloer.

Fritz de Jong

